

“திண்ணை வாயில் பெருக்க வந்தேனெனைத்
தேசம் போற்றத்தன் மந்திரி யாக்கினான்”

— பாரதி: கண்ணன் — என் அரசன்

“திருமால் வந்தென் நெஞ்சு நிறைய புகுந்தான்”

கண்ணன் — என் அரசன்

1. பகைமை முற்றி முதிர்ந்திடு மட்டிலும்
பார்த்திருப்ப தல்லா லொன்றும் செய்திடான்
நகைபுரிந்து பொறுத்துப் பொறுத்தையோ
நாட்கள் மாதங்கள் ஆண்டுகள் போக்குவான்.
2. கண்ணன் வென்று பகைமை யழிந்துநாம்
கண்ணிற் காண்ப தரிதெனத் தோன்றுமே
எண்ணமிட் டெண்ணமிட்டுச் சலித்துநாம்
இழந்த நாட்கள் யுகமெனப் போகுமே.
3. படைகள் சேர்த்தல் பரிசனம் சேர்த்திடல்
பணமுண் டாக்கல் எதுவும் புரிந்திடான்
இடையன் வீரமிலாதவன் அஞ்சினோன்
என்றவர் சொலும் ஏச்சிற்கு நாணிலான்.
4. கொல்லப் பூதம் அனுப்பிடு மாமனே
கோலுயர்த்துல காண்டு களித்திட
முல்லை மென்னகை மாதர்க்கும் பாட்டிற்கும்
மோகமுற்றுப் பொழுதுகள் போக்குவான்.
5. வான நீர்க்கு வருந்தும் பயிரென
மாந்தர் மற்றிவண் போர்க்குத் தவிக்கவும்
தானம் கீர்த்தனை தாளங்கள் கூத்துக்கள்
தனிமை வேயங்குழல் என்றிவை போற்றுவான்.
6. காலினைக் கையினாற் பற்றிக்கொண்டு நாம்
கதியெமக் கொன்று காட்டுவை என்றிட்டால்
நாலிலொன்று பலித்திடுங் காணென்பான்
நாமச் சொல்லின் பொருளெங் குணர்வதே?
7. நாமவன் வலி நம்பி யிருக்கவும்
நாணமின்றிப் பதுங்கி வளருவான்
தீமை தன்னை விலக்கவும் செய்குவான்
சிறுமை கொண்டொளித் தோடவும் செய்குவான்.

8. தந்திரங்கள் பயிலவும் செய்குவான்
சவுரியங்கள் பழகவும் செய்குவான்
மந்திரத் திறனும் பல காட்டுவான்
வலிமை மின்றிச் சிறுமையில் வாழ்குவான்.
9. காலம் வந்து கைகூடும் போதிலோர்
கணத்திலே புதிதாக விளங்குவான்!
ஆலகால விடத்தினைப் போலவே
அகில முற்றும் அசைந்திடச் சீறுவான்.
10. வேரும் வேரடி மண்ணும் இலாமலே
வெந்துபோகப் பகைமை பொசுக்குவான்
பாரும் வானமும் ஆயிர மாண்டுகள்
பட்ட துன்பம் கணத்திடை மாற்றுவான்.
11. சக்கரத்தை எடுப்ப தொருகணம்!
தருமம் பாரில் தழைத்தல் மறுகணம்!
இக்கணத்தில் இடைக்கணம் ஒன்றுண்டோ?
இதனுள்ளே பகை மாய்த்திட வல்லன்காண்.
12. கண்ணன் எங்கள் அரசன் புகழினைக்
கவிதை கொண்டெந்தக் காலமும் போற்றுவேன்
திண்ணை வாயில் பெருக்க வந்தேனெனைத்
தேசம் போற்றத்தன் மந்திரி யாக்கினான்.
13. நித்தச் சோற்றினுக் கேவல் செய்வந்தேன்
நிகரிலாப் பெரும் செல்வம் உதவினான்
வித்தை நன்கு கல்லாதவன் என்னுளே
வேத நூட்பம் விளங்கிடச் செய்திட்டான்.
14. கண்ணன் எம்பெருமான் அருள் வாழ்கவே!
கலி யழிந்து புவித்தலம் வாழ்கவே!
அண்ணல் இன்னருள் நாடிய நாடுதான்
அவல நீங்கிப் புகழில் உயர்கவே!

பகவத் கீதை: ஸாங்க்ய யோகம்
பாரதியார் மொழிபெயர்ப்பு

ஸ்லோகங்கள்:

- 13 ஆத்மாவுக்கு இவ்வுடலில் எங்ஙனம் பிள்ளைப் பிராயமும், இளமையும், மூப்புந்
தோன்றுகின்றனவோ, அங்ஙனமே மற்றொரு சரீரப் பிறப்புந் தோன்றுகிறது. தீரன் அதில்
கலங்கமாட்டான்.
- 18 ஆத்மா நித்யன்; அழிவற்றான்; அளவிடத் தகாதான். எனிலும் அவனுடைய வடிவங்கள்
இறுதியுடையன என்பர். ஆதலால், பாரதா, போர் செய்.

- 20 இவன் பிறப்பது மில்லை; எக்காலத்திலும் இறப்பது மில்லை. இவன் ஒருமுறை யிருந்து பின்னர் இல்லாது போவது மில்லை. இவன் பிறப்பற்றான்; அனவரதன். இவன் சாகுவதன்; பழையோன். உடம்பு கொல்லப்படுகையில் இவன் கொல்லப்படான்.
- 21 இப்பொருள் அழிவற்றது, பிறப்பற்றது, என்றுமுளது — இங்ஙன முணர்வான் கொல்வ தெதனை? அவன் கொல்விப்பதெதனை?
- 22 நைந்த துணிகளைக் கழற்றி யெறிந்துவிட்டு, மனிதன் புதிய துணிகள் கொள்ளுமாறு போல, ஆத்மா நைந்த உடல்களைக் களைந்து புதியனவற்றை எய்துகிறான்.
- 23 இவனை ஆயுதங்கள் வெட்டமாட்டா; தீ எரிக்காது, நீர் இவனை நனைக்காது, காற்றுலர்த்தாது.
- 24 பிளத்தற் கரியவன்; எரித்தற்கும், நனைத்தற்கும், உலர்த்துதற்கும், அரியவன், நித்யன்; எங்கும் நிறைந்தவன், உறுதி யுடையான், அசையாதான், என்றுமிருப்பான்.
- 25 தெளிதற் கரியான் சிந்தனைக் கரியான்
மாறுத லில்லாதா னென்ப!
ஆதலால் இவனை இங்ஙனம் அறிந்து நீ
துயர்ப் படா திருக்கக் கடவாய்.